

SAYI 17

TELETEKST DERGİ

İÇİNDEKİLER

SUAT ARSLAN

PİYES-İ BARBİE

YUSUF ERKAN

COW BELGESEL İNCELEMESİ

SÜHEYLA

GEÇEN 12 NİSAN'A İTHAFEN

HAZAL ARTUĞ

*KAHVE SOĞUMADAN ÖNCE KİTAP
İNCELEMESİ*

UĞUR İNAN

PEKİ YA FAİR PLAY

EDİTÖRLER

*İBRAHİM KARAKUŞ
HAZAL ARTUĞ
SÜHEYLA*

PİYES-İ BARBİE

*Vadi köprüsünden atlıyor barbie
Hem ne diye tutmasın deniz
Ha bire yosun ha bire nergis
Tek tabanca girişimlere saygımız sonsuz*

*Taaruz mu var kap fişek gidelim
Ne tekil bir saltanattır aşk
Kâh diyelim oluyor muamma
Kâh deme daha içim sıkışır*

*Sana sarı laleler aldım çiçek pasajından
Bakma öyle alman , almam daha
Ne diye sayılır varyasyonları kişinin
Bir , iki , ayrılmamız gerekli*

*Seppuku kadının seppuku amin
Gayri safi dertlerimize gayet nizami
Ne diye kuşları uçurturlar sanki
Zaten ilk ikisinde vurulmuştuk*

*Ölmüyoruz barbie bu anlaştık demek mi?
Bir atın başka bir seyise duyduğu
En kılcal hislerle elimi tuttu
Anlamıyorum barbie bu seviştik demek mi?*

*Sıkıldım kardeşim yazları saymaktan
Sokak paso aşna fişne, eros asayışte
Ne diye vurulurlar iki mavi göze
Aslan yelesi saçlar ve arabam da var*

*Her şey biraz palavra barbie
Yüzlerine indirdiğim darbe , çıktığım bakire
Islak zeminde yaptığımız manevralardır
Öyle somurtma solunum yollarım tikanır*

*Sadece bu yeterli değil
Utançlığım üşengeçliğimle sevişir
Stresim çeker tüm bu filmi
Salih kalk bize avrat otu getir
İkisi de aradan çıksın*

SUAT ARSLAN

COW BELGESEL İNCELEMESİ

Cow 2021

2021 yapımı Cow belgeseli bizlere temelde Luma adlı dişi bir ineğin hayatını gözlemci bir perspektif üzerinden aktarmaya çalışmaktadır. (Mubi.com)

IMDB PUANI: 7.1/10

Fish Tank ve American Honey gibi kaliteli kurmaca filmlerin yönetmenliğini yapan Andrea Arnold bu kez karşımıza Luma adlı bir ineğin yaşamını ele alan Cow adlı bir belgeselle karşımıza çıkıyor. Yönetmen bizlere bu portreyi genellikle Gözlemci Belgesel Janrının özellikleri ve kaliteli sinematografinin birleşimi üzerinden aktarıyor. Bu iki mükemmel öğenin birleşim sayesinde de ortaya gayet kaliteli ve seyir zevki yüksek bir yapım çıkıyor.

Uyarı: Cow Belgeseli filmin pozitif ve negatif yönleri başlıklı kısımlardan itibaren Spoilerlı bir şekilde ele alınmaya çalışılacaktır !!!

Filmin Pozitif Yönleri & Gözlemci Belgesel Janr özelliklerini Destekleyen Sahneler

Gözlemci Belgesel Janrını Destekleyen Sahneler

1.Luma ve Yavrusu

<https://www.youtube.com/watch?v=NkCXJfdJE5A>

Belgeselin 10'ncu dakikalarının sonlarında yer almakta olan sekansta yapımın ana karakteri Luma adlı ineğin yavrusunun yanına gelişini görmekteyiz. Yönetmen Andrea Arnold bu sekans üzerinden bizlere hem Luma'nın yavrusuyla olan ilişkisini göstermektedir. hem de yapımın Gözlemci Belgesel Janrı özelliklerini de desteklemektedir.

COW BELGESEL İNCELEMESİ

2. Beslenme Saati

<https://www.youtube.com/watch?v=NkCXJfdJE5A>

Belgeselin 11'nci dakikalarının ortalarında yer almakta olan bu sekansta Luma'nın yavrusunun çiftçilerden birinin yardımıyla süt içmekte olduğunu Handcam çekimleri aracılığıyla görmekteyiz. Yönetmen Andrea Arnold Bu Sekans üzerinden bizlere hem inekler ve insanların arasındaki ilişki düzeyini göstermeye hem de yapımın Gözlemci Belgesel Janrı özelliklerini de desteklemeye çalışıyor.

EK SAHNE

3.Özgürlük ve Umut

<https://www.youtube.com/watch?v=NkCXJfdJE5A>

Belgeselin 1:04 ncü dakikasında yer almakta olan bu sekansta Britanya bayraklı bir hava balonun görüntüsünü Establishing Shot çekim tekniği aracılığıyla görmekteyiz. Bu Sekans her ne kadar yapımın Gözlemci Belgesel Janrı özelliklerini desteklemiyor olsa da bizlere özgürlük ve umut kavramlarının önemiyle alakalı güzel nüanslar sunarak yapımın genel kalitesinin artmasını sağlamayı başarıyor.

COW BELGESEL İNCELEMESİ

Filmin Pozitif Yönleri ve Gözlemci Belgesel Janr özelliklerini destekleyen sahneler genel olarak bu şekilde yapımın içerisinde yer almaktaydı şimdi dilerseniz filmin negatif yönlerini de ele almaya çalışalım.

Filmin Negatif Yönleri

Şimdi Sizlerle Beraber Filmin Negatif yönlerine de dilimiz döndüğünce değinmeye çalışalım. İncelemenin Başlarında da belirttiğim gibi film ufak tefek eksikliklerine rağmen gayet kaliteli ve seyir zevki yüksek bir yapım. Filmi genel olarak ele almaya çalıştığımızda yapımın bu açıdan en dikkat çekici unsuru Handcam çekimlerinin rahatsız edici baş döndürücülüğüdür. Bu Sekanslar her ne kadar yapımın Gözlemci Belgesel Janrı özelliklerini destekleyen ve de yapımın doğallığını korumasını sağlayan bir unsur olarak belgesel de yer alıyor olsa da Handcam çekimlerinin başımızı döndürme durumu sekansları izlemememizi ve takip etmemizi zorlaştırıyor bundan dolayı belgesel zaman zaman bizi zorluyor ve kendisine karşı olan ilgi seviyemizin azalmasına sebebiyet veriyor ne yazık ki. Fakat Bu sebeplere rağmen Cow kaliteli Sinematografik Öğelere ve Gözlemci Belgesel Janrı özelliklerine sahip olmasından dolayı kaliteli ve seyir zevki yüksek bir belgesel olarak hafızalarımızda yer almayı başarıyor.

Puanım: 8.5/10

YUSUF ERKAN

GEÇEN 12 NİSAN'A İTHAFEN

Geçen 12 Nisan'a ithafen

Yüz yaşma kadar yaşar mıyım, Allah bilir. Saçına ak düşmesi ve bunun gibi bir sürü belirti olduğu için 25. yaşımın konusu büyüme. Yeni ve radikal kararlar aldığım geçmiş yaşlarıma selam ederim. Duygusallığı yine bir kenara bırakmadım. O ve ben hastalıkta mutsuzlukta demekle kalmamışız sağlıkta ve mutlulukta da birlikte olmaya söz vermişiz. Doğum günü yazılarım doğal olarak fazlaca kişisellik içerir. Ben hayatını ortada yaşamaktan çekinen biri değilim. Hadi hep beraber, ben dünyaya geldim, diye mutlu olalım. Olmamamız için hiçbir sebep yok çünkü, yani mutlu...

Sayın 25 yaşım, ağırlığı ve büyüklüğünü ilk aylardan hissettirdin, demek ki sonuçlar güzele ve iyiye gidecek. Zorluklar kolaylıkları getirir. Büyümek; ciddileşmek ve her şeyi çok fazla düşünmek olmaz, ümidindeyim. İçimde kıpır kıpır yaşayan çocuğun incinmesine ve yok olmasına izin vermemeliyiz. Şöyle iyice ağlayıp sonra bir güzel uyuruz tıpkı çocukluğumdaki gibi. Ağlamayı istediğimi düşünmeyin, ağladıktan sonra her şeyin geçmesi için daldığım uykunun, elimden kayıp gitmesi korkutuyor beni. Bu sadece bir duygu.

Hislerim, düşüncelerimi pek dinlemez. Beni ağlarken konuşmaya başlatsanız, sorunlarımı nasıl çözdüğümü ve aslında kötü olmadığını bile düşünürsünüz. Yani ses kaydı alıyorum bazen ve başkasıymışım gibi dinliyorum.

Değişim ve dönüşüm geçirdiğim şu dönemde, dünyanın ben ve sorunlarımın meşguliyetinden daha fazla işi olduğunu gördüm. Yüzleşmek de ayrıca meşakkatliydi. Lütfen, kendi sorunlarınızı halletmeden, beni bencil olmakla suçlamayın!

İsterseniz de suçlayın. (sizinle mi uğraşayım)

SÜHEYLA

KAHVE SOĞUMADAN ÖNCE KİTAP İNCELEMESİ

‘Zamanda yolculuk edebilseydiniz kiminle buluşmak isterdiniz?’

Ara sokakların birinde bir kafe düşünelim. Ziyaretçilerine özenle demlenen kahvelerini sunan yüzyıllık bir kafe. Yalnızca dikkatli gözlerin seçebildiği, bodrum katta, üç masa ve altı sandalyesi bulunan bu kafenin sıradan gibi görünmesine rağmen kolaylıkla tahmin edilemeyecek bir hizmeti var: Zamanda yolculuk. Kolay bir iş değil elbette. Bu hizmetin belli başlı kuralları var. Öncelikle kafede yalnızca belirli bir masa ve sandalyeye oturmanız gerekiyor. Ancak bu masa ve sandalye yıllardır günde sadece bir kez uzaklaşan ve kısa süre sonra dönen bir hayalete rezerve edilmiş durumda. O kalktıktan sonra yerine geçebilir ve zamanda yolculuk ettirebilen özel kahveden isteyebilirsiniz. Bu yolculuk esnasında sandalyeden asla kalkamaz, kişi yaptığı yolculukta neyi farklı yaparsa yapsın şimdikiyi değiştiremez, geçmişte yanına gittiği kişi kafeyi en az bir kez ziyaret etmiş olmalı ve hepsinden önemlisi kahve soğumadan önce geri dönmeyen zorunlu olduğu kurallar var. Yoksa ne geçmişe ne bugüne ait olan bir hayalete dönüşebilirsiniz. Duvardaki üç farklı zamanı gösteren saatler öyle hızlı akıyor ki kahve hemen soğuyabiliyor. Bu kuralları kabul edip, geçmişe dönenlerin farklı hikayelerini sunan bir kitap ‘Kahve Soğumadan Önce’.

İçinde ‘Aşıklar, Karıkoca, Kız Kardeşler, Anne ve Çocuğu’ başlıklı dört hikâye barındıran bu kitabın yazarı Toshikazu Kawaguchi. Kaleme aldığı tiyatro oyunları büyük başarılar elde eden ve Japon edebiyatında önemli yere sahip olan yazarın aynı isimden uyarlanan kitabı Kahve Soğumadan Önce. Kitabın konusu beni en çok meraklandıran şey oldu. Zamanda yolculuk ettirebilen bir kahvenin varlığı bana ilginç geldiği için hızla okumaya başladım. İlk başta karakter isimleri, kafenin işleyişi kafa karıştırıp, takibi zorlaştırırsa da sonrasında alışıyor ve hikayelerin derinliğine daha rahat giriyorsunuz. Kafenin sahipleri Kei ve Negare, servis işleriyle ilgilenen de Kazu adlı çalışanlarıydı. Hepsi başta soğuk görünse de kafeyi ziyaret eden her müşterileriyle aile gibi olmuşlardı. Kahveyi içen her karakterin hikayesi anlamlı ve derin konuya sahip. Kimi zaman keşkeler neden oldu bu yolculuğa, kimi zaman acabalar. Kimi son kez tekrar görmek için oturdu sandalyeye, kimi de ilk kez görmek için. Sıkıcı bir kural olsa da bu yolculuğun şimdikiyi değiştirmemesi sonradan daha anlamlı geliyor insana. Çünkü ne dün ne de yarın elimizde sadece şimdi ve şu an var. Verdiğimiz kararların, seçtiğimiz davranışların, geri alınmayacak sözlerin ve içimizde tuttuğumuz her şeye gebe olan bir şimdi var sadece. Ve geçmişe gitmek değiştirmese de yapılan yolculuktan şimdiye dönen kişi, asla önceki hali gibi kalmadı. Daha bilinçli ve şimdi yapacağı her şeyin geleceği etkileyebildiğini bilerek davranma kararı aldı. Kitabın bu konuda verdiği derslerin ve öğretilerin çok yerinde olduğunu, okuyucusunu çokça düşündürdüğünü söyleyebilirim.

KAHVE SOĞUMADAN ÖNCE KİTAP İNCELEMESİ

Dili ve işleyişi hikayesel anlamda akıcıydı. Kahve ve ritüelleri aynı olarak anlatılsa da hikayeleri farklıydı, karakterlerin iç dünyası aydınlatılmış ve ne olacağına dair merakı hep yüksek tutan bir kitaptı. Birkaç konuda anlatılmayan kısımlar olsa da genel olarak her şeyin açık olduğunu söyleyebilirim. Anlatılan her karakterin hikayesi insanda okurken bir burukluk bırakıyor. Aynı zaman da mutlulukta. Günün sonunda ister geçmişe dönmüş olun ister geleceğe gidin, şimdiki zaman değişmiyor ve bu da akıllara şu soruyu getirebilir: O halde o sandalyenin ne anlamı var?

Ama insanlar hangi zorlukla karşılaşmış olurlarsa olsunlar, o sandalyeye oturmanın insanın kalbinde bir şeyler değiştirdiği kesin. Başına gelen her şeye cesaretle göğüs geren ve üstesinden gelecek güce sahip olan kitabın karakterleri için o sandalyenin anlamı büyük. Gerçek hayatta da böyle bir kafe olsa ve bu imkânı sağlasa sıkıcı kurallarına rağmen bu yolculuğa çıkanların olacağına inanıyorum. Bu sebeple okumanızı tavsiye eder ve şimdiden okuyacaklara iyi okumalar ve iyi yolculuklar dilerim.

HAZAL ARTUĞ

PEKİ YA FAİR PLAY

Spor, rekabeti doğurur. Rekabet mücadeleyi, mücadele azim ve hırs doğurur.

Peki ya Fair Play?

Fair Play nasıl doğar, nasıl oluşur, gelişir?

Veya her sporcunun içinde Fair Play olgusu var mıdır?

Spor elbette ki rakip karşısında oynanan ve rekabeti yer yer en üst noktalara taşıyarak, düşman algısı yaratmaya açık bir oyundur. Fair Play olgusu ile yetiştirilmiş sporcular rakibini düşman olarak görmektense oyunun bir parçası olarak görür ve mücadelenin en yoğun anlarında bile rakibinin onuruna saygı duyarak centilmenlik örneği gösterir. Sporcular kimi zaman oyunun akışına kapılarak dostluktan, saygıdan uzaklaşabiliyorlar. Peki ya destekleyenler, taraftarlar?

Spor kültürü yaygın olan ülkelerde, centilmenlik dışı olaylar oldukça az görülür. Sporculara bu kültür küçük yaşlarda verilmeye başlanır ve spor bilinci oluşturulur. Spor bilincini bütün halka yaydığınız takdirde aynı şekilde sporcu gibi onları destekleyen insanlarda da rakibe karşı büyük bir saygı oluşur.

Spor kültürünü bütün bir halka yaymak yalnızca eğitim ile gerçekleşebilir. Bu eğitim, okullarda verilenin dışında kurum ve kuruluşlarında bu yönde desteklemesi gerekmektedir. Daha önce bunu başaran İspanya, 92 Barcelona Olimpiyatları öncesinde spor bilincini ve kültürünü yaygınlaştırıp, sporun her alanında yarışmacı bir ülke konumuna gelmek ve sürdürülebilir spor politikaları oluşturarak uzun yıllar boyunca sporun birçok farklı alanında zirveyi yakalama başarısı göstermiştir. Burada dikkat edilmesi gereken temel nokta ise devletin spor bilincini sokağa kadar yayma amacıdır. Fair Play olgusu sadece rekabet içerisindeki sporcular özelinde olmamalı aynı zamanda saha dışındaki bireyler içerisinde de önemli bir yer edinmelidir. Özellikle ülkemizdeki spor yöneticileri, sosyal medya üzerinden taraftarları kışkırtarak, hedef göstererek, kendi başarısızlıklarını dış olayların üzerine yıkıp algı değiştirerek, hem başarısız oldukları gerçeğini suni olarak değiştiriyor hem de insanların algılarını çok iyi bir şekilde yönetiyorlar. Bunda spor kültürü ve bilincinin oluşmamış olması da büyük bir etken tabii ki. Yöneticilerin bu tutumları, saha dışında istenmeyen olaylara sebebiyet veriyor, fiziksel bir takım olayların oluşmasına kadar büyüyebiliyor. Bu tarz çok fazla örneğin olması da oldukça iç karartıcı bir durum. Kaldı ki saha içinde bile Fair Play olgusundan uzak görüntüler çiziyorken, saha dışı için ne kadar dert yanabiliriz orası muamma.

PEKİ YA FAİR PLAY

Lakin sporun yönetim kısmında profesyonel insanların bulunmaması da bunun nedenlerinden biri olarak görülebilir. Aslında hem saha içi hem de saha dışında bu durumu değiştirmek için bir yol haritası belirlenebilir. Saha içinde, alt yapılarda, akademilerde, spor okullarında çocuklarımıza Fair Play olgusu vurgulanabilir, buna yönelik eğitimler verilebilir. Saha dışında ise örnek alabileceğimiz birçok proje var ve bunları hayata geçirmek de pek zor olmasa gerek.

Rekabetin sadece saha içinde karşılıklı saygı içerisinde olduğu, birbirlerinin gelişimine ön ayak olan mücadelelerin her daim efsaneleşmiş olduğu apaçık ortada iken, neden birbirimize düşman olalım?

Neden başka takımın renklere gönül vermiş olan arkadaşlarımıza, sevdiklerimize, ailemize düşman olalım?

Safi bir başarı, saygı getirmez. Karşılıklı saygı ve sevgi içeren mücadele başarı getirir. İnsanların saygısını kazandığımız zaman başarılı olursunuz.

UĞUR İNAN

**DİĞER SAYIDA
GÖRÜŞMEK
ÜZERE...**

DEREK WALCOTT

10

Remington Standard

10